

חיי דעת

לימודי דעת
LIMUDEI DAAT
ללמוד • לדעת • להתקדם

ההלכה השבועית מבית לימודי דעת | מרכז ללימודי הלכה

בגליון השבוע

עלון מס'

95

הלכות שבת • דין רחיצה במים חמים בשבת

הלכות דעת ודין • חופות משותפות לכמה זוגות יחדיו. מאת הדיין הרב יצחק צבי אושינסקי שליט"א

אין ללמוד הלכה למעשה מתוך גליון זה. בכל שאלה יש להוועץ במורה הוראה.

הלכות שבת

דין רחיצה במים חמים בשבת

חז"ל גזרו שלא ירחץ אדם בשבת במים חמים. וטעם הגזירה, משום שהבלנים שהיו ממונים על בתי המרחץ היו מחממים את המים בשבת ועוברים על איסור "הבערה" ו"בישול", ואומרים שחיממו את המים מערב שבת, ולכן אסרו את הרחיצה במים חמים בכל אופן (נמרא מסכת שבת דף ל"ט ע"ב).

אולם יש חילוק בין מים שהוחמו מערב שבת, למים שהוחמו בשבת עצמה.

מים שהוחמו מערב שבת - לא נאסרה הרחיצה בהם אלא לרחוץ כל גופו או רוב גופו, אבל לרחוץ מקצת גופו מותר (שו"ע סי' שכ"ו סעיף א').
מים שהוחמו בשבת עצמה - אסור לרחוץ בהם כלל אפי' איבר אחד, וזאת אפילו באופן שהוחמו המים בהיתר [כגון ששם אותם קרוב לאש באופן שלא יוכלו להגיע לחום שהיד סולדת בהם] (מ"ב שם ס"ק ה').

מהו שיעור חום המים שאסור לרחוץ בהם?

נחלקו הפוסקים בשיעור חום המים שאסור לרחוץ בהם בשבת. בשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ד סי' ע"ד רחיצה אות א') כתב, שהאיסור הוא בחום שדרך סתם בני אדם לרחוץ בהם ביום חול, אבל פחות מזה יש להתיר. ויש שכתבו (עי' ספר אורחות שבת ח"ב פרק כ"א הערה ח' ט' שמביא דעת פוסקים אלו), שכל שמרגישים במים חמימות הרי זה אסור [וצ"ע הגדר בזה]. ובאור לצינון (ח"ב פרק ל"ה תשובה ג') כתב ששיעור החום האסור הוא כחמימות הרוק, וכ"כ בשו"ת מנחת יצחק (ח"ד סי' מ"ד סוף אות כ"ו), וחמימות הרוק היא כמדת חום הגוף, והיינו כ: 36.5 - 37 מעלות חום, ואם המים בחום פחות מזה מותר לרחוץ בהם.

האם מותר לרחוץ במים שחוממו בשבת ע"י שיעור?

הגאון רבי עקיבא איגר (בגליון השו"ע על המג"א סי' שכ"ו ס"ק ד') כתב שמים שחוממו מאליהם

שלא ע"י מעשה האדם אע"פ שחוממו בשבת עצמה, דינם כדין מים שחוממו מערב שבת שאסור לרחוץ בהם כל גופו או רובו ומותר מקצת גופו. ולפי זה נראה שכן הדין גם במים שחוממו ע"י

דבר העורך

להגיע לעולם הבא 'בהליכה'.

אנו עומדים כעת בעיצומו של לימוד מסכת נדה, האחרונה בתלמוד בבלי, הנלמדת בסדר הדף היומי, ולקראת סיום הש"ס העתידי להיערך בחודש אב.

והנה, סיומה של המסכת, שהוא גם סיום הש"ס כולו, במימרא המפורסמת, 'תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא', דבר זה נלמד מן הפסוק, 'שנאמר הליכות עולם לו - אל תיקרי הליכות אלא הלכות'.

מדוע נכתב בפסוק זה 'הליכות עולם לו', היה מן הראוי לכתוב 'הלכות - עולם לו'. דומה כי הדבר בא ללמדנו, כי כל השונה הלכות בכל יום, אות הוא כי הלכותיו נעשו 'הליכות', וכי הליכתו בדרכי החיים מושתתת על אדני ההלכה, ובזאת נעשה הוא 'בן עולם הבא'.

בספר ערוך לנר נאמר בזה רעיון נוסף. הלא כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב, ואפילו חסידי אומות העולם, ובמה איפוא נתייחד חלקו של השונה הלכות.

הענין הוא, כי עולם הבא יושג רק ע"י צירוף, כצירוף זהב וכסף בכור מכל סיג ולכלוך, כך מצרף הקב"ה את האדם ומזככו מכל סיגי היצר הרע וחטאי העולם הזה, ורק כך נעשה הוא ראוי לעולם הבא. 'אבל מי שנאמר בו שהוא בן העוה"ב ינחול העוה"ב בקלות מיד כשיצא מהעולם הזה, וילך לשם בדרך ישר כי יוליד אותו השם לשם'. ולכן נקראו ההלכות כאן 'הליכות עולם', שעל ידן האדם 'הולך' לעולם הבא בקלות, ללא צירוף ובירור.

דומה כי בבואנו לעורר ולהתעורר על דבר לימוד ההלכה, אין צורך להוסיף מילים, על דבריו המאירים והנפלאים של הערוך לנר. מי אינו רוצה להיות בן עולם הבא, מי אינו חפץ להיות 'הולך' לשם בלא קושי וצירוף. ולואי שנזכה לכך כולנו, להבין ולהשכיל בעומקה של הלכה, ולהיות 'בני העולם הבא'.

שלכם, בברכה נאמנה

העורך

הלכות שבת - המשך

שעון שבת (ספר אורחות שבת שם סעיף ד').

מה הדין במים צוננים שחוממו ע"י שעירב בהם מים חמים?

מים צוננים שחוממו בשבת ע"י שעירב בהם מים חמים, דינם כדין מים שחוממו מערב שבת ולא כמים שחוממו בשבת עצמה, ומשום כך מותר לרחוץ בהם מקצת גופו. והטעם בזה, מפני שכשמערב את המים החמים בצוננים המעשה שלו מתפרש כצינון המים החמים ולא כחימום המים הצוננים, ולכן אין מחשיבים זאת כמים שחוממו בשבת (נהרש"ו אירעבך זצ"ל, מובא בספר שש"כ פרק י"ד הערה ט"ו).

האם איסור רחיצה במים קיים גם ברחיצת קטנים?

בשו"ע (סי' של"א סעיף ט') מבואר, שגם ברחיצת קטן קיים האיסור לרחצו במים חמים [ורק אם יש בזה צורך מילה מותר]. ולכן בשעת הצורך יש להקפיד להשתמש במים שחוממו מערב שבת ולרחוץ רק את מקצת גופו.

אולם אם הרחיצה נחוצה לבריאותו של התינוק כגון שאם לא ירחץ עלולים להיות לו גרויים בעור וכיוצ"ב יש להקל לרחצו במים חמים. אלא שיש להיזהר שלא לעבור בחשש איסור מלאכה ברחיצה זו, כגון לפתוח את ברו המים החמים המחובר לדוד (ספר אורחות שבת שם סעיף ח' ט').

מה הדין לגבי רחיצה במים צוננים?

מעיקר הדין הדבר מותר, וכמו שהתבאר לעיל שלא אסרו רחיצה אלא במים חמים. אולם כתבו הפוסקים (מ"ב סי' שכ"ו ס"ק כ"א), שנהגו שלא לרחוץ כלל בנהר או במקווה. והטעם, משום חשש איסור סחיטה שמצוי לבוא לידי סחיטת השיער, ועוד כמה חששות ע"ש.

וכתב בספר שונה הלכות להגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א (סי' שכ"ו דין ו) בשם החזו"א שמשום מנהג זה אסור לרחוץ עצמו גם במקלחת במים צוננים. אולם בשו"ת אגרות משה (ח"ד סי' ע"ה אות א') כתב, שבמקום צער יש להקל לרחוץ במים צוננים.

האם מותר לשחות בבריכת שחיה בשבת?

כתב השו"ע (סי' של"ט סעיף ב') "אין שטין על פני המים [פירוש- שחיה, שעוקר את רגליו מן הקרקע] אפילו בבריכה שבחצר". והטעם הוא, מפני שע"י השחיה הוא מזיז את המים והם יוצאים מהבריכה ונמשכין בחצר, ודומה הדבר

במים ולא בשביל להיטהר, אולם דנו הפוסקים שבזמנינו שנהגו שלא לרחוץ בשבת אפילו במים צוננים, א"כ שוב הנכנס לטבול אי"ז נראה "כמיקר".

ולמעשה: בענין טבילת נשים

מותר לאשה לטבול לנדתה בשבת, ונהגו ברוב המקומות להקל ולטבול גם במים חמים, אולם צריכה להיזהר מלסחוט את שערותיה, וכמו"כ שתיזהר שלא לצאת בשיער רטוב במים למקום שאין בו עירוב כשר, ומסתבר שבמקום צורך גדול יכולה להקל לצאת [למקום שאינו רשות הרבים מן התורה] אף במקום שאין בו עירוב (אורחות שבת פרק כ"א סעיף י"ב, והערה כ"ח ל').

וכתב הרמ"א (יו"ד סי' קצ"ז סעיף ב'), שמחמת החשש משום שנראה כמתקן מנא יש מקומות שנהגו הנשים שלא לטבול אלא טבילה בזמנה, אבל אם הגיע זמנה מאתמול ולא טבלה אינה טובלת בשבת, ובמקום שלא נהגו אין להחמיר. ולמעשה תעשה כל אחת שאלת רב בזה.

בענין טבילת גברים

נחלקו הפוסקים באיש הצריך טבילה לקריו, אם יש להתיר לו לטבול בשבת או לא, שדעת הגר"א וכן נהג החזו"א שלא לטבול בשבת, אבל המ"ב (סי' שכ"ו ס"ק כ"ד) הביא הדעות בזה, וכתב שמי שנהג לטבול אין למחות בידו, ובפרט אם נטמא בשבת עצמה אין להחמיר בזה. וכל אחד ינהג כמנהגו.

ובכל אופן יש להיזהר מאד מסחיטת השיער ומאיסור הוצאה במים שע"ג, וכנ"ל.

ולענין הטבילה לאיש במים חמים, רוב הפוסקים אסרו זאת, אולם יש שנהגו להקל בזה וסמכו על דעת הקרבן נתנאל שהובא לעיל שסובר שאין איסור אלא ברחיצה במים חמים ולא בטבילה. ודע, שגם להמקילים יש להקפיד שלא לשהות במקווה אלא לטבול ולצאת מיד (עי' בזה בספר אורחות שבת שם סעיף ט"ו ו"ז ובהערות).

לנהר, וחז"ל אסרו זאת שמא יבוא לעשות חבית של שייטין דהיינו כלי מסויים שהיו עושים בשביל ללמוד לשחות על פני המים.

וכתב השו"ע (שם), שבאופן שיש לבריכה שפה דהיינו כתלים גבוהים מסביב, מותר לשחות בה, מפני שאי"ז דומה לנהר אלא לכלי ומשום כך אין לגזור בזה שמא יעשה חבית של שייטין.

אולם, כל זה מעיקר הדין אבל לפי המנהג שכתב המ"ב (הובא לעיל) שנהגו שלא לרחוץ בנהר ובמקווה כלל אפילו במים צוננים, כמו"כ אסור לשחות בבריכה כלל.

ומי שצריך לשחות מחמת חולי כגון שיתוק וכדו' ח"ו, יעשה שאלת חכם.

דין טבילה בשבת

בדין טבילה בשבת דנו הפוסקים בכמה נדונים.

א. אם איסור רחיצה במים חמים נאמר גם לגבי טבילה במקווה, שדעת הקרבן נתנאל (ע"ה הראש במסכת שבת פרק ב' אות כ"ב) שרק רחיצה נאסרה בחמין אבל טבילה במקווה לא נאסרה ומותרת בחמין. אבל הנודע ביהודה (א"ח סי' כ"ד) ועוד פוסקים חולקים, וסוברים שאף טבילה במקווה אסורה בחמין. ובמ"ב (סי' שכ"ו ס"ק ז') הביא את דברי החיי אדם שאוסר ושוב ציין לדברי ק"נ והנוב"י הנ"ל.

ולענין טבילת נשים יש מהפוסקים שאסרו את הטבילה בחמין אף לנשים, ויש שהתירו.

ב. משום חשש סחיטה בשערות, וחשש איסור הוצאה דהיינו שמוציא את המים שעל בשרו ושפוגים בשערות מרשות לרשות ומעבירים ד' אמות ברשות הרבים, וכ"ז רק במקום שאין עירוב כשר.

ג. משום "שמחזי כמתקן מנא", והיינו שכיון שהאדם טמא כשהוא טובל ונטהר הרי הוא כמתקן כלי, ואע"פ שהתירו זאת מכיון שהאדם נראה "כמיקר" פירוש שנראה שנכנס להתקיר

לעילוי נשמת סבי וסבתי

הרב **יוסף מתתיהו ב"ר אברהם שכנא אנגל** זצ"ל

ת"ח מובהק ובעל מעשים

נלב"ע י"ג סיון תשס"ד

ורעייתו מרת **בילא בת הרב דוד צבי אנגל**

נלב"ע י"ד סיון תשס"ד

ת.נ.צ.ב.ה

דעת ודין

מאת הדיין הרב יצחק צבי אושינסקי שליט"א

חופות משותפות לכמה זוגות יחדיו

מאמר זה יעסוק בשאלה האם נכון הדבר להשיא שני זוגות יחדיו תחת חופה אחת, זה אחר זה.

חופות משותפות לשני זוגות

בב"ח (אבן העזר סימן סב) הביא את דברי הסמ"ק בשם ספר חסידים, שאין לעשות חופת ב' אחיות ביחד, וציין שכן כתב בהגהות מימוניות (פרק י הלכה ט), אך בשתי נשים נוכריות (נרות) אין לחוש. ומביא שם שכן היה נוהג הר"י מפרי"ש שהיה משיא יתום ויתומה עם נישואי בתו או בנו.

ואכן בצוואת ר"י החסיד (סעיף ל, במהדורת הרב מרגליות) כתב: "לא יעשו נישואין לשני ילדים (ויש גורסים לדין) יחד כי לא יצליחו", מדבריו אלו משמע שבחופה משותפת לזרים אין לחוש. ועי' בלבוש (מנהגים, בסוף או"ח סעיף לא) דטעם דבריו הוא משום עין הרע. ועי' בספר שם משמעון (או"ח סימן גא) שנראה שהוציא ר"י החסיד דינו מהמובא במדרש רות שבוועז היה משיא כל בנותיו ביום אחד ומתו כולן בחייו. ועי' בספר זכרון יהודה (לרב גרינוולד, ח"ב סימן קצא) שכתב שמלשון צוואת ר"י החסיד "לא יעשו נישואים וכו' יחד", משמע שלא רק בחופה החמיר, אלא בכל הנישואין, דהיינו שגם סעודת הנישואין בכלל. גם בספר נהרי אפרסמון (סימן א) כתב שלמתירין לעשות חופת שתי אחיות, אחת ביום ואחת בלילה, יש להחמיר שגם סעודת הנישואין של הראשונה תהיה ביום.

אולם, במרדכי (מועד קטן סימן תתמג, על הגמרא שאין מערבין שמחה בשמחה, מ"ק ח ע"ב) כתב: "בירושלמי יליף לה מדכתיב 'מלא שבוע זאת ונתנה לך וגו'', מלא שבוע של לאה, שלא להתערב שמחה של זו בזו,

ומשום הכי נהגו הראשונים שלא לעשות נישואי שני בנות או שני אחים או אח ואחות ביחד. ואפי' בנכריות הראשונים היו נזהרים (אמנם בספרי המודעי אשר לפנינו מובא הלשון "ואפי' בעכו"ם" אולם מן הסתם זה משום טעות המצנזורים שהיו הגלים להפוך כל לשון נכרי לעכו"ם), והכי תניא אבל רבתי אין מקלסין שתי כלות בבת אחת וא"כ יש בה כדי לזה וכדי לזה, וא"ר שמואל ואפ"ה אסור מפני האיבה, פירוש אם האחת יפה וחברתה אינה יפה יש איבה ביניהם וכן אם מכבדים האחת יותר מחברתה. ונראה לראב"י העזרי שטעם זה הקפידו הראשונים בכך". ועי' בב"ח שם המביא דברי המרדכי הנ"ל שגם בנשים זרות יש להקפיד שלא להשיאן יחדיו, מטעם איבה, ומסיים שם "מיהו אין העולם נזהרים".

נמצאנו למדים דשלשה טעמים עיקריים מובאים בהלכה לכך שלא להשיא שתי כלות יחדיו (קרובות או נכריות): א. טעם ספר חסידים, משום עין הרע. ב. הטעם הראשון המובא במרדכי שאין מערבין שמחה בשמחה (המורכב מגורת הכתוב ומסבא). ג. הטעם השני המובא שם, משום איבה.

ההבדלים שבין הטעמים

כמה נפק"מ להלכה ישנם בין שלשת הטעמים הנ"ל:

נפ"מ ראשונה, האם ניתן להשיא שתי נכריות שאינם קרובות תחת חופה אחת. מהטעם של אין מערבין שמחה בשמחה היה מקום להתיר, והוסבר כבר לעיל, ואולם לטעם של איבה יש להחמיר שלא להשיא אפי' זוגות זרים יחדיו שלא יקנאו זה בזה וכד'.

נפ"מ שניה בין הטעמים הנ"ל היא, האם ניתן להשיא שתי אחיות ביום אחד אך בזה אחר זה. לטעמו של ספר חסידים, משום עין הרע,

לכאורה אין מקום לחוש במקרה זה, שהרי לא משיאין אותם יחדיו ואין עין הרע. כמו כן לטעם משום איבה לכאורה אין מקום לחוש כאשר לא משיאים אותם יחד ולא מקנאות אחת בחברתה. ואולם לטעם הראשון המובא במרדכי, משום שאין מערבין שמחה בשמחה, גם בזה יש מקום לאסור, שהרי כל היום הראשון הוא יום השמחה העיקרי של האשה (כדמוכח מהגמרא במועד קטן דף ה, שמוחר לישא ערב הרגל, דעיקר השמחה היא ביום הראשון) ואין מערבין שמחת אחות בשמחת אחותה הנישאת ג"כ באותו היום (ועי' בערוך השלחן על השר"ע שם, סעיף טו, שמשום טעם זה אין לעשות חופת שתי אחיות אפי' תוך שבוע אחד).

יש לציין שישנה גירסה המובאת בספר חסידים בסוגריים (מהדורת הר"ר מרגליות) בצוואת ר"י החסיד סי' ל "לא יעשה אדם נישואי ילדיו ביום אחד". ע"פ גירסה זו גם נישואי אחיות זה אחר זה באותו היום יש לאסור משום טעם עין הרע. ועי' בספר חסידים בהערות על הצוואה, הערה מד, שאמנם איתא בספר פנים יפות פרשת מסעי עה"פ "ותהיינה וגו' בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים" שכולם נישאו ביום אחד, וא"כ נראה מפורשות שאין איסור להשיאן ביום אחד בזה אחר זה, אך מביא שם בהערה יישוב לכך, שאולי האיסור הוא רק על האב להשיאם יחדיו אפי' ביום אחד, מה שאין כן כשהאחיות עושות החופות כל אחת לעצמה, כשם שהיה אצל בנות צלפחד (וכ"כ בספר גני יוסף, סי' כו אות י, שאפשר שכל האיסור בצוואה נאמר רק על האב מה שאין כן כשמשאיאות האחיות את עצמן).

א"כ, כאשר נמצאנו למדים שלשיטת ר"י החסיד גם נישואי שתי אחיות בזה אחר זה ביום אחד אסורים משום הטעם של עין הרע, נפיק, שרק לטעם ג, משום איבה, נראה יהיה להתיר

חשוב לדעת

מועד בחינות הרבנות קיץ תשע"ב
בחינות הרבנות בקיץ זה יתקיימו בתאריכים הבאים:

יום שני
ד' אב
(23.7.2012)

בנושאים: איסור והתר, שמחות, חגים

יום ראשון
ג' אב
(22.7.2012)

בנושאים: נדה, מקוואות, מצוות התלויות בארץ, תפלה וסתם.

יום חמישי
כ"ט בתמוז התשע"ב
(19.7.2012)

בנושאים: שבת, עירובין, חופה וקדושין, שחיטה.

דעת ודין - המשך

אחת יותר מחברתה", ומסיים שם הרמ"א בדברי ההגהות מימוניות בשם הר"י מפרי"ש שהובאו לעיל והובאו גם בדרכי משה שם בטור: "ואין נזהרים מזה ואדרבה יש מכוונים לעשות חופות עניות עם חופות עשירות משום מצווה".

יש לציין את המובא בספר לב חיים (ח"ב א"ח סימן נו), שגם לסוברים שאפי' חופת נכריות לא עבדין יחדיו, אם יהיו החופות הנ"ל מצות גמילות חסדים, כגון נישואי יתום ויתומה או עני עם בנו או בתו (כמו שהיה נוהג הר"י מפרי"ש המובא בד"מ וברמ"א) אין איסור בדבר ותבוא עליו ברכה (ועי' עוד בשו"ת אגרות משה חלק אבן העזר ח"ד סימן פט בענין חופת שתי אחיות זו אחר זו).

לעילוי נשמת

הרה"ג רבי אליעזר ליפא
ב"ר שמואל נח
לזנובסקי

נלב"ע ג' סיון תש"ס
ת.נ.צ.ב.ה.

לאסור, ע"פ דברי ספר חינוך וחסדא שכתב שגם כשהאדם עצמו אינו חושש לעין הרע אין להתיר לו האיסור הנובע מחשש זה. ואולם לטעם השני המובא במרדכי, משום איבה, יש מקום לומר שאם הזוגות עצמם מעונינים לעשות החופות יחדיו ואין הרגשות של איבה ביניהם בשל כך, יכול הרב לסדר להם קידושין יחדיו.

פסק הלכה בענין חופות משותפות

השולחן ערוך (אבן העזר סי' סב סעי' א) פסק כלשון הרמב"ם (הלכות אישות פרק י הלכה ג): "יש לאדם לישא נשים רבות כאחד ביום אחד ומברך ברכת חתנים לכולם כאחד. אבל לשמחה צריך לשמוח עם כל אחת שמחה הראויה לה, אם בתולה ז' ימים ואם בעולה ג' ימים ואין מערבין שמחה בשמחה". ועי' בערוך השולחן שם (סעיף טו) דעכשי לא שייך דינו זה של הרמב"ם שהרי כיום אין נושאים שתי נשים.

הרמ"א שם מוסיף על דברי השו"ע את דין הסמ"ק בשם ספר חסידים: "ואין לעשות חופת ב' אחיות ביחד". כן מוסיף הרמ"א את דין המרדכי: "וי"א דאף בשתי נכרות יש להיזהר שלא לעשותן כאחת משום איבה, שמא יכבדו

נישואי אחיות בזה אחר זה באותו יום.

למעשה, במשנה ברורה סימן תקמו סק"א כותב מפורשות שנוהרים שלא להשיא שתי אחיות ביום אחד. כ"כ בספר יוסף אומץ ח"ב פרק הכנסת כלה שיש להקפיד שלא לעשות חופת ב' אחיות ביום אחד למרות שבתוך אותו שבוע אין להקפיד.

נפ"מ נוספת בין הטעמים תהיה בנידון הרב מסדר הקידושין, האם יש לו להימנע לסדר קידושין לשתי אחיות יחדיו כאשר האחיות עצמם או אביהם מבקשים ממנו זאת. בספר יד הלוי (לרב במברג, סימן כח) מובא שכשהאב רוצה להשיאן יחדיו ולא חושש, יכול הרב לסדר להם הקידושין. ואולם בספר לבוש מרדכי (סימן ג) חולק עליו בזה וכותב שהרב הוא גמר הדבר וכאשר הדבר אסור הוי הרב כמסייע לדבר עבירה ולא יסדר להם הקידושין.

והיה נראה לומר שתלוי נידון זה בשלשת הטעמים שהבאנו לעיל. לטעם דאין מערבין שמחה בשמחה, לכאורה יהיה אסור לרב לסדר להם הקידושין, שהרי הוי איסור ולא תלוי ברצונם, והרב המסדר מסייע להם באיסור זה. גם לטעמו של ספר חסידים, משום עין הרע, נראה

מרכז למודי דעת

מהיום תוכל לשלב למודי הלכה בתוך סדר היום העמוס שלך. הצטרף עוד היום לשעורי ההלכה מבית למודי דעת הנשלחים לאלפי בתים בארץ ובעולם ומביאים את הלומד לרמה גבוהה בידיעת הלכה.

- תכנית לימודים ייחודית המסייעת ללומד להגיע לרמה גבוהה בידיעת ההלכה.
- התכנית משלבת שיעורי הלכה כתובים הנשלחים בדיוור ישיר לבתי הלומדים, שאלות סיכום וחזרה, מבחנים תקופתיים, קשר עם רבנים ותעודה.
- שיעורים בהלכות: איסור והיתר, שבת, עירובין, נדה, מקוואות, חופה וקידושין, אבלות.
- למודי דיניות.
- הכנה מושלמת לבחינות ברבנות.
- מוכר לשנת שבתון

